

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK OPONENTA

JMÉNO STUDENTA: **Nikola Raisová**

NÁZEV PRÁCE: **Komparace dvoukomorových parlamentů ve střední Evropě (Česká republika, Polsko, Slovinsko)**

HODNOTIL (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci ve firmě): PhDr. Mgr. Petr Jurek, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Autorka za cíl práce označuje provedení analýzy a komparace tří zvolených parlamentů. Deklaruje (na s. 7), že chce odhalit, jestli jsou horní komory daných parlamentů přínosem nebo zbytečností. Nesděljuje však, podle jakých kritérií a na základě jakých měřítek to hodlá zjistit. Cíl práce je tedy vymezen nevhodným způsobem, což navíc potvrzuje autorčina zmínka o hypotéze na s. 9 (není jasné, na jakou hypotézu na tomto místě poukazuje).

Cíl práce spočívající v hodnocení přínosnosti existence horních komor byl naplněn pouze v náznamech.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Zvolené téma je samo o sobě zajímavé a nabízí značný prostor pro kladení relevantních otázek a nalézání zajímavých odpovědí. Autorka však tento potenciál nevyužila. Jak již bylo uvedeno výše, není zřejmé, k jakému cíli a jakým postupem má komparace polského, českého a slovinského parlamentu dospět. Náповědu neposkytuje teoretická část, která nepředstavuje žádný použitelný analytický rámec, ale je pouze zbytečným vstupem do tématu. Jsou zde prezentovány koncepty, které autorka v analýze nijak nevyužila, např. typologie funkcí parlamentu a jeho horní komory je naznačena příliš schematicky a je tudíž nevyužitelná jako analytický nástroj.

Samotná analýza provedená ve 3.–5. části práce je navršením dat o jednotlivých parlamentech, o jejich vnitřní organizační struktuře, statusu jejich členů a volbách. Vzhledem k absenci jakéhokoli rámce analýzy jsou data pouze kuse shrnuta, nejsou nastavena kritéria a měřítka jejich třídění a interpretace. To ostatně dosvědčuje šestá část práce, kde jsou jednotlivá zjištění mechanicky shrnuta, bohužel však bez jakékoli přidané hodnoty. Většina zde uvedených tezí je zbytečná a banální (viz např. hodnocení počtu členů a vnitřní struktury na s. 53). Autorka kvůli obecnosti analýzy často dochází k pochybnému závěru, že jednotlivé instituty a orgány v rámci parlamentů jsou si podobné a nejsou mezi nimi rozdíly. Pokud by se jimi však zabývala podrobněji, objevila by zajímavé odlišnosti ovlivňující charakter jednotlivých parlamentů (např. už u samotného postavení předsedů komor a poslaneckých či senátorských klubů). Zcela absurdním závěrem je tvrzení, že postavení poslanců je ve všech parlamentech stejné – proč autorka ignoruje např. rozdílný charakter odpovědnosti za výkon funkce, odlišné úpravy imunity či souběhu funkcí?

K šesté části je nelogicky „přilepena“ diskuse o potřebnosti českého Senátu (od s. 60).

Závěr má obdobně schematický a bezobsažný charakter jako shrnutí komparace obsažené v šesté části práce.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Jazykový projev autorky je přinejlepším na hranici akceptovatelnosti. Text se hemží překlepy, chybným skloňováním a stylistickými kostrbatostmi.

Práce je založena na slabé rešerši – autorka se u jednotlivých zkoumaných případů spokojila s několika málo obecnými publikacemi, opomněla řadu relevantních pramenů obsahujících bohatou faktografii, původní teoretická literatura zahraniční provenience zcela chybí. To předurčuje výše zmíněnou povrchnost a schematičnost pojednání.

Text evidentně neprošel závěrečnou revizí (viz např. zapomenutou formátovací revizní poznámku na s. 12).

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění hodnocení)

Celkový dojem z předložené práce není příliš pozitivní. Autorce nelze upřít snahu o vytvoření systematického pojednání, tato systematicčnost však zůstává jediným výrazným kladem celého textu a je devalvována obecností argumentace, nejasným cílem práce a slabým jazykovým projevem. Práce se tedy pohybuje na hraně akceptovatelnosti po formální i obsahové stránce.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ

Autorka na s. 15 zmiňuje Lijphartovu typologii bikameralismu, dále s ní však v textu systematicky nepracuje.

Mohla by tedy alespoň v rámci obhajoby zařadit jednotlivé analyzované parlamenty do dané typologie a odůvodnit jejich zařazení. Rovněž by se mohla zamyslet nad limity Lijphartovy typologie při analýze střeoevropských parlamentů.

O jaké hypotéze autorka hovoří na s. 9?

K jakým klíčovým zjištěním autorka v práci dospěla?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

V případě přesvědčivé obhajoby lze práci hodnotit známkou DOBŘE.

Datum: 22. srpna 2014

Podpis: